

Tekstane til Frimenn CD 2010

Frå Fotlandsfossen til Perleporten

1 Fotlandsfossen

Der Fotlandsfossen bruser, i den stille natt,
og månen står og lyser imellom berg og kratt.
Og fossekallen synger, sin egen melodi,
der Fotlandsfossen bruser, en kveld ved jonsoktid.

Ved fossen står en mølle, men den er stille nå.
Den tiden er forsvunnet, det er jo bare så.
Men møllens mange minner, de dukker ofte frem,
de skal vi aldri glemme, de tar vi med oss hjem.

Men elven den skal leve og fossen likeså.
Og når våren kommer, er den lik som nå.
Og solen den seg senker i havet langt der vest,
hør Fotlandsfossen bruser, den spiller opp til fest.

Ved Fotlandsfossens klipper, vi satt der mang en gang,
og nynnet med i valsen til fossens ville sang.
Der er det godt å være, bare for oss to.
Der Fotlandsfossen bruser, der får vi fred og ro.

Tekst & melodi: Kjell Hadland

2 Vårtur på markavegen

Våren!

Eg kan kjenna livet vaknar.

Og nå losnar det og raknar
alt som var frose fast.

Solå!

Eg kan sjå kols ljoset strøyme
inn i mørke, stengde gøyme
med kvikke, kåte kast.

Eg veit at vinteren har tapt
for vårsolå si makt
og kjenne pulsen slå i raske takt.

Nå kjeme våren!

Heim til Jæren er han boren
på ljosalv-himmelflukt frå sydens land.

Nå vaknar livet!

På kvart kimblad står det skrive:

Når våren kjeme løysna adle band.

Livet!

Det vidunderliga livet!

Bara flyte med og drive

i solklar sevjevin.

Drive

fram på lette, varme vindar

over res og nakne rindar

i markarusen fin.

En sup av nybrygt markamjød
med lukt som nybakt brød
kan lyfta livet opp i himmelsk glød.

Nå kjeme våren!

Heim til Jæren er han boren

på ljosalv-himmelflukt frå sydens land.

Nå vaknar livet!

På kvart kimblad står det skrive:

Når våren kjeme løysna adle band.

Livet!

Det vidunderliga livet!

Bara flyte med og drive

i solklar sevjevin.

Tekst: Tobias Skretting

Melodi: Mikis Teodorakis

3 Vandringsmenn

Oss kan du møte på allverdens veier,
vår fot har trådt på alle markers muld,
den bylt vi bær på, det er alt vi eier.
Men vi har stjerneblink og månegull.

Vi har en drøm, en verden bak vår panne,
så langt den rekker er den evig vår.
Og der er sjøer, der er gyldne lande,
med nye eventyr hvor hen du går.

Når sol går ned, og det blir skumringstider,
vil bekken nynne oss sin melodi.

Ja, vi er vandringsmenn i verden vide,
og ingen gledestund går oss forbi.

Vi tar imot, og gir med åpne hender,
så glad og rik er ingen mann på jord,
som vi når natten sine stjerner tenner,
og lar dem lyse i en vandrers spor.

Melodi: Jacob Kessler

Tekst: Arne Pache Aasen

4 Hvite roser fra Athen

Det gryr mot dag, og atter smiler solen,
og det betyr at nå er avskjedsstunden nær!
Så drar ditt skip langt bort med vind og bølger,
det har en hilsen med fra meg som venter her.

Kor:

Hvite roser fra Athen

sier deg: Kom snart tilbake.

Hilser deg vel møtt igjen!

Hvite roser fra Athen.

I fjerne land, der ingen venter på meg,
går jeg og lengter hit og finner ingen ro.
Men hjem til meg kan dine drømmer nå meg
når dine tanker flyr på himlens stjernebro.

Tekst: Juul Hansen

Melodi: Manos Hadjidakis

5 Tulipaner fra Amsterdam

Når det går mot vår, da sender jeg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg,
tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg,
tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.

Muntert en vindmølle svinger, evig i kretsløp den drar.
Under dens eldgamle vinger skilles et elskende par.
Hun hvisker: ”Når du nå reiser ut til den farlige by,
da glemmer du meg?” Men han svarer: ”Nei!
Hver dag blir min kjærlighet ny!”

Når det går mot vår, da sender jeg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg,
tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg,
tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
tulipanen den skal si deg
det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.
Tulipaner fra Amsterdam.

Melodi: Ralf Arnie

Tekst: Klas Günter / Ernst Bader

Norsk tekst: Otto Nielsen

6 Santianna

Solo: Så tager vi et langt farvel
Kor: Heave away for Santianna
Solo: Med deg du gamle Norske fjell
Kor: Heave away we are bound for Mexico.

Solo: Da er det først hun fører seil
Solo: Når England ser vår akter-speil

Solo: Og akter går den hvite foss
Solo: Følg oss du ville Albatross

Solo: Og når vi synes vi har nok
Solo: Da opp med mers-seil skyt for fokk

Solo: Å la stå til, passat vi får
Solo: Mot vest, mot vest, mot vest, det går.

Solo: Og før-enn vi vet ord derav
Solo: Har gjennom-pløyet saltan hav
Kor: Heave away we are in Mexico.

Solo: Så vil vi hjem til gamle mor
Solo: Hun vet vi etter kaffe for.
Kor: Heave away we sail from Mexico.

Solo: Kanalen åpner seg – hurra
Solo: Nå er vi ikke langt derfra
Kor: Heave away we sailed from Mexico.

Solo: Å når vi Norge får å se
Solo: Da er forbi all sorg og ve
Kor: Heave away we are home from Mexico

Shanty

7 Hyllest til Jæren

Syng hyllest til Jæren – eit land utan like
med himmel og lys og med vidder og hav.
Ja, alt dette fine er jærbuens rike.
Me takkar vår skapar for alt han oss gav.
Syng hyllest til skyer, til sol og til himmel,
til regnbogens fargar som pyntar vår jord.
Syng hyllest til måne, til stjernenes vrimmel.
Du skapte det Herre, vår undring er stor.

Syng hyllest til stranda – ei jærbuens perle.
Vår stolthet, ei endelaus gate av sand,
med ørsmåe blomar, med måke og erle -
der storslåtne havet kjem inn mot vårt land.
Og havet det gir av sin glans og si båre.
Det helsar ein vandrar som trøtt slår seg ned.
Så tek det imot både latter og tåre
det kjem oss i møte og gir av sin fred.

Syng hyllest til Jæren – ja, her vil me leva,
i framtid og håp, for her høyrer me til.
I glede og arbeid me saman vil streva.
Å Jæren, å Jæren - me æra deg vil
Me ber til Vår Skapar om signing og nåde:
Ja, høyr våre bønner og verna oss Du.
Må kjærleik og omtanke blant oss få råde,
sjå då vert det godt her på Jæren å bu.

Tekst: Ingunn Heggland Salvesen

Melodi: Terje Vold

8 Ein fin liten blome

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg, -
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.
Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøynd,
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløynd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg ?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg,
Ein dag vil den stormande vinter deg nå,
då vert det vel dødsdagen din. –
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på,
til vårsola kysser mitt kinn.

Ein kledning eg fekk av min Frelsarmann kjær,
i blodet hans reinsa den er.
Den høver for himlen, der gullgater er,
den høver for vandrings her.
Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.,
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon med bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.
Og, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!

Ukjent svensk forfatter 1890
Anders Hovden 1927

9 Høgsommardag

Eg vandrar ved solfylte skogar,
i livet si høgsommar-stund.
Det singlar, det strøymer, det sjogar,
det lyser i li og i lund.

Kor:

I hjarta sitt djup eg meg fagnar,
og høgsommar-dagen meg gled.
Eg kjenner kor sola meg gagnar,
og sæl eg om livslandet kved.

Høyr lerkene syng over vollen,
og småfuglen kved på si grein.
Det grønkar og gror oppå kollen,
og lufta er lækjande rein.

I hagane angar det roser,
og her duvar klokka, den blå.
I sola alt livet seg koser,
kvar busk og kvart svagande strå.
Tekst: Trygve Bjerkrheim, 1946.
Tone: Terje Vold

10 Kvar eg går i skogar, berg og dalar

Kvar eg går i skogar, berg og dalar,
fylgjer meg ein ven med kjærleg røyst.
Han usynleg er, men til meg talar
titt åtvaring, oftast trøyst.
Han, den hyrding god som for oss døde,
men som lever gjennom æva all.
:/: Sine lam han fylgja vil og føde,
verja dei for stup og fall :/:

Alt som me på ferda kan behøva,
alt me treng, så vel han kjenner til.
Jagar alt som hjarta kan bedrøva,
frå all nød han alltid trøysta vil.
Om han synest borte, vennen kjære,
sjølv han seier: - Om ei lita stund.
:/: Om ei stund igjen eg er deg nære,
gjer deg glad i hjartegrunn :/:

Berre du, Oppstadne, kan meg frelsa,
berre du er med kvar helst eg går!
Dine sår gir lækjedom og helsa,
styrk mi tru til deg, - og heim eg når.
Lat meg eingong sovna i din kjærleik,
vakna kledd i kvite himmelskrud.
:/: Frelst og salig ropa i din nærleik:
Å, min Herre og min Gud! :/:

Melodi: Ahnfelts Sanger, 1868

Tekst: C.O.Rosenius

Til norsk ved Anders Hovden 1927

11 Minneblomar

Barndomstida er dogga av framfarne år,
kvelden stundar mot solfall og natt.
Men i ljuset og varmen frå livsdagens vår
kan eg finna mitt morgonland att.

Eg kan minnast når natta kom inn til mi seng,
mor sin song stilt i kveldsandakts ro.
Og eg sovna så trygt under ljøs engleveng
sjølv om sorga ved nattlega stod.

Gjennom barndom og mogning til manndommens år
har ho vove si tid inn i mi.
Hennar livskamp var tyngre enn nokon forstår,
men den daglege styrken var fri.

Under alderdoms krone i livskvelden sein
tok ho glad imot æra og ros.
Og nå kviler ho kyrt bakom krossmerka stein
under kjærleikens signande ljøs.

Eg vil tru at ho mor nå eig sigerkransløn
høgt i ljose og tidlause rom.
Og frå alle ho bar fram i arbeid og bøn,
vil eg leggja ved steinen ein blom.
Tekst: Tobias Skretting

12 Rundt omkring Jerusalem

Rundt omkring Jerusalem
er det store berge
Rundt omkring sitt folk på jord
Herren står som verje.

Kor: Frykt dog ei, stol på meg
Jeg skal deg bevare.
Til du står på himlens strand
blant den frelste skare

Herren ser til sine små
når den onde larmer.
Som en ildmur rundt omkring
er hans faderarmer.

Herrens engler leirer seg
rundt omkring oss alle.
Frir oss ifra farer ut
så vi ei skal falle.

Ingen kan oss rive ut
av de sterke armer.
Ikke engang mørkets hær
med sin list og harme.

Tekst: Abraham Thompson 1908
Melodi: William Howard Doane 1869

13 Bred dina vida vingar

Bred dina vida vingar,
o Jesus över mig
ock låt mig stilla vila
i ve och väl hos dig!
Bliv du mitt alt i alla,
min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar
få leva blott av nåd!

Förlåt mig alla synder
ock två mig i ditt blod!
Giv mig et heligt sinne,
en vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad
oss alla, stora, små.
Ock låt i rid oss åter
till nattens vila gå!

Tekst: Lina Sandell 1865
Norsk folketone

14 Forunderleg

Forunderleg, eit vrak som meg
kan nådens kalling nå!
Eg var fortapt, men fann ein veg.
Eg som var blind, kan sjå.

Av nåde vanta livet trøyst
før fred av nåde kom.
Så kosteram var nådens røyst
den dag eg vende om!

Så mang ei snare, mangt eit fall,
av nåde slapp eg frå.
Hit vart eg ført av nådens kall.
Slik skal òg heim eg gå.

Ti tusen dagar syng vi der,
i æve kling vår song!
Men nådens song er like kjær
og ny som første gong.

Tekst: John Newton 1779
Til norsk: Edvard Hoem 1990
Tradisjonell amerikansk melodi.

15 Jag har hört om en stad

Jag har hört om en stad ovan molnen,
ovan jordiska, dimhöljda länder.
Jag har hört om dess solljusa stränder,
och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja ! Jag högt måste sjunga.
Halleluja ! Jag går till den staden.
Om än stegen blir trötta och tunga,
bär det uppåt och hemåt ändå.

Jag har hört om ett land utan tårar,
utan sorg, utan nöd, utan strider,
och där ingen av sjukdom mer lider,
och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja! Där fröjdas vi alla.
Halleluja! Vart tvivel försvunnit.
Aldrig mer skall ja stappla och falla,
jag är framme, ja, hemma hos Gud.

Jag har hørt om den snövita dräkten
och om glansen av gyllene kronor.
Jag har hørt om den himmelska släkten,
och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja! Jag fröjdas i anden.
Jag kan höra den himmelska sången.
Och det sliter i jordiska banden,
ty jag vet, jag skall snart vara där.

Text: Lydia Lithell.
Russisk folkemelodi

16 Perleporten

Som en herlig guddomskilde,
mektig, dyp og rik og stor.
Er den kjærlighet og nåde
som i Jesu hjerte bor!

Kor:
Han skal åpne perleporten,
så at jeg får komme inn.
For med blodet har Han frelst meg
og bevaret meg som sin.

En gang som en jaget due,
som en såret hjort jeg var.
Men et rent fortvilet hjerte
aldri Jesus bortvist har.

Under over alle under:
Alt tilgav han meg en gang.
Om hans underfulle nåde
vil jeg syngte glad min sang.

Når en gang i livets aften
jeg for porten banker på.
Da ved Jesu store nåde
skal den åpen for meg stå.
Tekst: Fredrik A. Bloom 1917
Melodi: Alfred Dulin Olsen